

колкото съ евреевъ. И калугерътъ малко отстъпи, като видѣ казакъ; но татарката нѣшто рече полека, и той се успокои. Той имъ посвѣти, за-твори слѣдъ тѣхъ вратата, поведе ги по стълбата на горѣ, и тѣ влѣзо-хъ подъ високи темни кубета на мѣнастирската черкова. Предъ единъ олтаръ, ограденъ съ високи свѣштници и свѣшти, стоѣше на колѣне свѣштенникъ и тихо се молѣше. Около него и отъ двѣтъ страни сто-ѣхъ такожде на колѣне двама млади анагносте въ морави мантии. съ бѣли нагрѣдки, обшити съ бѣлушки, и съ кандилиници въ рѣцѣтъ. Той се молѣше да прати Богъ чудо: да спасе градътъ, да подкрѣпи пада-ющитъ духъ, да прати трѣпѣне, да отклони искушителя, който възбу-жда ропотъ и малодушенъ плачъ отъ земнитъ теглила. Нѣколко жени, като привидения, стоѣхъ на колѣне, наслонили немошнитъ си глави на грѣбоветъ на столоветъ, които стоѣхъ предъ тѣхъ и на темнитъ дървени тронове; нѣколко мѣжѣе, прислонили се до колонитъ, на които лежѣхъ кубета отъ старнитъ, угрижени и тѣ стоѣхъ на колѣне. Про-зорецътъ съ шарени стѣкла, надъ алтарътъ, огрѣя се отъ аленитъ за-ри на слънцето, и паднахъ отъ него на потона сини, жлти и други шарове колелца свѣтли, които отведнажъ освѣтихъ темната черкова. Сичкий алтаръ дълбоко на внѣтрѣ се показва въ сияние; димътъ отъ кандилиницитъ се разпротрѣ въ воздухътъ, като облакъ съ поесѣтъ на небото. Андрей замаянъ гледаше изъ темнината на това чудо, което станъ отъ свѣтлината. Въ това време тържественно се раздаде гласъ отъ органа и напълни черковата; той звучѣше сѣ по-гѣсто и по-гѣ-сто, разрастваше се, превърна се въ тежки грѣмотевици и отведнажъ засвири една небесна музика, разнесохъ се високо подъ кубетата слад-когласни звукове, като тѣжки момински гласове, послѣ пакъ зарева и загрѣмъ и затихна. И много време се носѣхъ и треперяхъ подъ ку-бетата грѣмоносни екове, а Андрей се чудѣше на тая дивна музика съ полуотворени уста.

Въ това време той усѣти, че го дръпна нѣкой за полата. „Вре-ме е!“ рече татарката. Преминяхъ презъ черковата, безъ да ги види нѣкой, и излѣзохъ на мегданъ, който бѣ предъ нея. Изгрѣбането на слънцето бѣ близо; небото бѣ алено отъ заритъ му. Мегданътъ бѣ че-твъртитъ и празенъ; самъ тамъ стоѣхъ столовци: видѣше се, че преди една недѣля се е продавало тука захере. Улицата, спроти онова вре-